

beviist om, at de, som efter Forholdet føle sig forurettede, ville klage og saaledes give Anledning til Undersøgelse og Feilenes Berigtigelse.

Bed vort System ville Omkostningerne ved Skattens Paaligning indskrænkes særdeles meget og overhovedet blive saa billige som muligt. Dette er en Følge af, at Skattekommissionernes Virksomhed kan indskrænkes til at kontrollere, om Skatteansættelsen i det Hele taget er foretagen efter Lovens Regler og høi nok af saadanne Formuesdele og Indtægter, hvis Størrelse det er let at bedømme, samt til at undersøge og paaføje Klager, der maatte indkomme fra de enkelte Skatteydere, som føle sig forurettede.

Det er i og for sig billigt, at der tages Hensyn til Leiligheden, det vil sige Bedkommendes økonomiske Stillning paa Grund af Omstændigheder, der ligge udenfor hans Formues og Indtægts Størrelse, og dette erkjendes ogsaa af Folkebevidstheden. Men ligesom det er umuligt at give faste Regler for alle Omstændigheder, som i saa Henseende kunne være ligeberettigede, saaledes kan kun den skatteansættende Myndighed, der meget nøie kjender alle private Forhold, være istand til at behandle de Paagjældende nogenlunde ligeligt og retfærdigt. Det er derfor nødvendigt at give de kommunale Myndigheder Ret til at afsjønne om Leiligheden, hvis man overhovedet vil have Leiligheden taget med. Naar Forhøielse af den regelbundne Skat kun kan ske indenfor en moderat Grændse, vil Faren for, at Enkelte forurettes ved for høi Ansættelse, blive yderst ringe, og naar Nedsættelse af den regelbundne Skat kun kan foretages indenfor lignende Grændser, der deels gjælde den Enkelte, deels værne imod, at et for stort

Antal Skatteydere gives Nedsættelse, vil Faren for, at Bemyndigelsen benyttes til Skade for Statskassen, ligeledes være forsvindende.

At Landet i høi Grad trænger til en bedre og bestemt Ordning af det kommunale Beskatningsvæsen, erkjendes vistnok af de Fleste, og den Omstændighed, at vort Forslag vil medføre en saadan Ordning hurtigst muligt Gjennemførelse, kan ogsaa tale for at gaae den af os antydede Vej; men da det maa indrømmes, at Communalbeskatningens Omordning kan iværksættes som en særlig Sag og saaledes ikke staaer i nødvendig Forbindelse med Spørgsmaalet om Statsbeskatningen, skulle vi ikke gribe Leiligheden til yderligere at udtale os herover. Vi troe dog at burde henlede Opmærksomheden paa, at Landcommunalloven af 6te Juli 1867 i sin § 18 forudsætter, at en Lov om den kommunale Beskatning ikke vil lade vente længe paa sig, og at der i nærværende Samling er indkommet Andragende til Rigsdagen fra omtrent 350 Sogneraad om dette Forholds Ordning.

I Henhold til Foranstaaende tillader Mindretallet sig at foreslaae, at Folkethinget vedtager følgende motiverede Dagsorden:

I det Folkethinget opfordrer Regeringen til at udarbejde og i næste Rigsdagsamling at forelægge et Forslag til Lov om Regler for Beskatning efter Formue, Indtægt og Leilighed, som skulle anvendes til Paaligning saavel af Skat til Staten som af Afgift til Kommunen, beslutter Thinget at gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen.

A. Christensen.

Clausager.

Fenger,
Ordfører.

Gad.

S. A. Hansen,
Formand.

S. Sørensen.

Rjør.

P. Nielsen.

Rasmussen.